

مجموعه تاریخی آن

از : محمد علی مخلصی

عقاید گوناگونی ابراز شده است (۲) .
پاره‌ای از محققان از جمله " مارکوارت " آلمانی بنیاد کردن
آن را در نخستین سده‌های هجری قمری میدانند (۳) . به
روایتی دیگر این شهر از بناهای " بسطام " سردار معروف خسرو
پرویز پادشاه ساسانی و فرمانروای خراسان و قوس و گرگان و
طبرستان در قرن ششم میلادی است (۴) .
صنیع الدوله نیز به پیدایش شهر بسطام اشاره کرده و

' بسطام در ۶ کیلومتری شمال شاهرود ، در دشتی وسیع و پهناور
اقع شده و یکی از مهمترین بخشهای آن شمار می‌رود . (نقشه ۱)
بین شهر در زمانهای گذشته از جمله بلاد مهم ایالت قوس یا
کومش (۱) بوده و طی قرون متعددی ، راه ارتباطی شرق و غرب از
این شهر می‌گذشته است . و بهمین جهت از موقعیت و اهمیت
سوق الجیشی زیاد برخوردار بوده است .
در مورد پیدایش شهر بسطام از طرف مورخین و جغرافیدانان

(۱) ایالت قوس یا کومش از ظهور اسلام تا اواخر دوره قاجاریه به ناحیه‌ای بین‌ری و خراسان اطلاق
می‌شده است که شامل شهرهای خوار " گرمسار فعلی " ، سمنان ، دامغان ، شاهرود و بسطام بوده است .
این ایالت در سال ۱۳۴۰ به فرمانداری کل و در سال ۱۳۵۵ به استان سمنان تبدیل شد .
در کتاب حدود العالم که در سال ۳۷۲ هجری تالیف شده درباره قوس می‌نویسد : " کومش
ناحیه‌ایست میان ری و خراسان بر راه حجاج و اندر میان کوههاست .
شمس الدین ابو عبدالله محمد بن احمد مقدسی بشاری جغرافیدان قرن چهارم در کتاب احسن
التقاسیم فی معرفه الاقالیم ، ایالت کومش را مشتمل بر دامغان و سمنان و بسطام و بیار و مغون می‌داند .
(۲) مولف سفرنامه ابودلف درص ۱۳۸ درباره بسطام می‌نویسد : بسطام سومین شهر ایالت قوس
از واژه قدیمی (ویستاخما) اشتقاق یافته ، اما در کتابهای پهلوی قدیم از این شهر یاد نشده است .

(۳) در رهگذر کویر انتشارات دفتر سابق فرح آذر ماه ۱۳۵۳ ص ۶۸

(۴) تاریخ قوس تالیف رفیع فروردین ۱۳۴۴ چاپ اول ص ۲۱۹

جمهوری اسلامی ایران
مناطق حفاظت آبرسانی ایران

استانهای ایران

دماوند

سازمان

مختارین

افغانستان

هند

عراق

Legend and scale information in Persian.

مقیاس: ۱:۱۰۰,۰۰۰

نمونه‌های مختلف از خطوط و علائم که در نقشه استفاده شده است.

کنونی دفن گردید . (۷) بایزید بر فراز مقبره اش بنائی احداث نمود . (۸) بادرگشت بایزید (در سال ۲۶۱ هـ) و مدفون شدن وی در جوار امامزاده محمد ، این قصبه زیارتگاه صاحب‌دلان و عاشقان راه حق و حقیقت گردید و از آن پس مورد توجه قرار گرفت .

ابودلف که در اوایل قرن چهارم از بسطام عبور نموده در سفرنامه خود از آن به عنوان شهری کوچک یاد می‌کند (۹) این حوقل یکی دیگر از جغرافیدانان مشهور اسلامی در سده چهارم هـ بسطام را روستائی آباد و بارونق توصیف نموده است . (۱۰)

ناصر خسرو در سال ۴۳۸ هجری از این شهر دیدن کرده آثار مرکز ایالت قومس دانسته و به قبر بایزید بسطامی نیز اشاره کرده و نوشته است که قبر این صوفی تاکنون همچنان مورد تکریم

چنین می‌نویسد (۵) .

"شهر بسطام از بلاد قبل الاسلام است و چنین می‌نماید که بانی آن وستام معروف مباشر طاق وستام کرمانشاه بود و بتعریب بلفظ بالباء الموحده و الطاء المشاء له اشتهاار یافته بود ."

ابن جوزی در کتاب تنقیح از محمد بن حبیب هاشمی نقل نموده که در سال ۲۴۲ یعنی عصر بایزید در بسطام زلزله‌ای رخ داد که ثلث آن ویران گردید (۶)

در بین سالهای ۲۶۰ - ۲۵۸ امامزاده محمد ، از نوادگان امام جعفر صادق (ع) که همراه بایزید بسطامی از مدینه برای ارشاد مردم به بسطام آمده بود در این شهر درگذشت و در محل

(۵) مطلع الشمس جلد اول تألیف صنع الدوله سال ۱۳۰۲ هجری ص ۶۷

(۶) نشریه فرهنگ شهرستان شاهرود انتشارات اداره فرهنگ شاهرود ص ۸

(۷) اقبال یغمائی درباره نسب امامزاده محمد در ص ۲۱ کتاب بسطام و بایزید بسطامی انتشارات شرکت سعادت شهرپور ۱۳۱۷ می‌نویسد : و آن بزرگوار (امام صادق ع) فرزند صلیب خویش را با امامزاده محمد همراه ساخت . بایزید با آن بزرگوار وارد بسطام شدند . . . . . "

صنع الدوله در کتاب مطلع الشمس جلد اول ص ۷۰ این مطلب را که امامزاده محمد فرزند امام صادق (ع) است رد کرده و چنین می‌نویسد : " این قصد از دوراه قابل تأمل است یکی آنکه نهایت مستبعد است که بایزید ادراک زمان حضرت امام جعفر علیه السلام را نموده باشد چه وفات بایزید در دویست و شصت و اند بعهد معتمد خلیفه مقارن اوایل غیبت صغری روی داده و رحلت امام همام جعفر بن محمد در عهد ابوجعفر منصور اتفاق افتاده است . دیگر آنکه محمد بن جعفر بنا بر تحقیقاتی که پیش نمودیم در چارده کلاته از خاک گرگان بعهد مامون خلیفه وفات نموده و مدفون شده است . پس می‌توانیم بدینوجه تصحیح این سخن نموده گوئیم ، امامزاده محمد نامی از احفاد حضرت جعفر صادق علیه السلام را یکی از معصومین سلطان ابویزید سپرده . . . . . "

(۸) بسطام و بایزید بسطامی ص ۲۱

(۹) سفرنامه ابودلف (ابودلف در ایران) ترجمه سید ابوالفضل طباطبائی ص ۸۳

(۱۰) لغت نامه دهخدا تألیف علی اکبر دهخدا زیر نظر دکتر محمد معین شماره مسلسل ۱۲۵ تهران

دی ماه ۴۵ چاپ دانشگاه تهران ص ۵۸

و تعظیم مردمان است (۱۱).

در دوره سلجوقیان این شهر مورد توجه بیشتری قرار گرفت و بناهای متعدد در اطراف بقعه امامزاده محمد بنا گردید. منجمه مسجد بایزید (سلجوقی) حیاط کوچک جنب امامزاده محمد (۱۲) و منار زیبای آجری در این دوره ساخته شد.

در دوره ایلخانان بسطام رونق تازه‌ای یافت و از آنجا که روحانیون شیعه فتوی داده بودند که در صورت امکان، مقبره علما و محدثین، شیعه زیارت شود، در محله‌ای مانند بسطام توجه مخصوص مومنین نسبت به مقدسین، سبب شد که ساختمانهای عظیم و مجلل برابر مقبره آنها ساخته شود (۱۳). بهمین جهت غازان خان مسلمان و شیعه که به ایجاد بناهای مذهبی علاقه وافر داشت، دستور داد دو بنایی بر آرامگاه امامزاده محمد و یکی در ضلع شمال غربی صحن احداث نمایند. غرض از احداث بنای دوم که امروزه گنبد غازان خان معروف است این بود که جسد بایزید را به آنجا انتقال دهد لیکن بسبب خوابی که پادشاه ایلخانی دید و همچنین مخالفت روحانیون، از انجام این امر منصرف شد. در زمان سلطان محمد خدا بنده اولجایتو، ایلخان مسلمان مغول بناهای دیگری چون ایوان بزرگ صحن - سردر و دالان ورودی به ابنیه فوق الذکر افزوده گردید.

در عهد فتحعلیشاه قاجار مشاوران وی به اهمیت سوق الجیشی شاهرود که روستای کوچکی بود پی برده و توجه خود را به این روستا جلب کرده بودند و در نتیجه با گسترش شاهرود بسطام از شاهراه

قوس دور افتاد. و بهمین جهت مرکزیت و رونق پیشین را از دست داد و به هتة فراموشی سپرده شد.

از این دوره تا عهد ناصرالدین شاه، در عین حال که امامزاده محمد و مقبره بایزید هنوز زیارتگاه اهل دل بود بی توجهی‌های حکام به شهر بسطام و در نتیجه مجموعه بایزید باعث شد که ویرانی‌هایی در این آثار زیبا راه یابد لیکن طبق نوشته صنیع الدوله در زمان ناصرالدین شاه تعمیرات عمده‌ای در صحن و صفة تربت شیخ ابویزید طیفور بسطامی بهمت امیرالامرا العظام نصراله‌خان نصرالملک انجام یافت (۱۴).

صنیع الدوله که تقریباً "در صد سال پیش یعنی در زمان ناصرالدین شاه بسطام را دیده در کتاب خود به شرح آن پرداخته و می‌نویسد (۱۵).

"بالجملة شهر بسطام باره استوار و بروج بسیار دارد قطر اساسی باره، سه ذرع و نیم و ارتفاع دیوار حصار از فرق کنگره‌های باره تا سطح زمین تقریباً "دوازده ذرع می‌شود چهل و دو برج در چهار سمت قلعه می‌باشد که غالباً "فاصله مابین هر دو برج پنجاه ذرع است و معدودی از برجها شکلا "مخروطی و متناسب‌البناء می‌باشد. دور قلعه شهر یقیناً "خندق بوده، درالسنه و افواه است که قلعه حالیه بسطام را نواب حسینی‌قلی خان جهانسوز شاه جعل الجنه متواه ساخته ولی از آثار معلوم می‌شود که قلعه قدیم است ظاهراً "حسینی‌قلی خان تعمیر کرده است و اختلاف صورت قطعات باره و بروج موید این احتمال است. شهر بسطام را دو

(۱۱) لغت نامه دهخدا ص ۵۸

(۱۲) سقف این حیاط در زمان فتحعلیشاه قاجار پوشیده شده و بصورت مسجد درآمده است.

(۱۳) معماری اسلامی ایران در دوره ایلخانان تألیف دونالدن ویلبر ترجمه دکتر عبدالله فریاربنگاه

ترجمه و نشر کتاب سال ۱۳۴۳ ص ۲۹

(۱۴) المائر و الآثار تألیف اعتماد السلطنه انتشارات کتابخانه سنائی ص ۸۵

(۱۵) مطلع الشمس جلد اول ص ۶۷

شکل ۱- نمای بیرونی دروازه ارگ

دروازه معتبر متماذیست یکی شرقی و دیگری غربی و سوق عامر بلد در خط مابین این دو دروازه واقع شده و در گوشه شرقی دیوار شمالی شهر دروازه مختصری بوده است که این زمان مسدود است و با خشت آنرا گرفته‌اند و قلعه ارگ بسطام در شمال آن متصل بسورالبلد واقع شده و در گرداگرد آن خندقی عمیق و خاکریزی معتبر بوده است و در دو طرف شمالی خاکریز دو برج قراول‌نشین ساخته شده که راه آنها از زیر خاکریز است و خود حصار ارگ شش برج دارد و دروازه آن در سمت شمالست و از جنوب ارگ دروازه برای دخول بلد ساخته‌اند ...." (۱۶) (شکل ۱ و ۲)

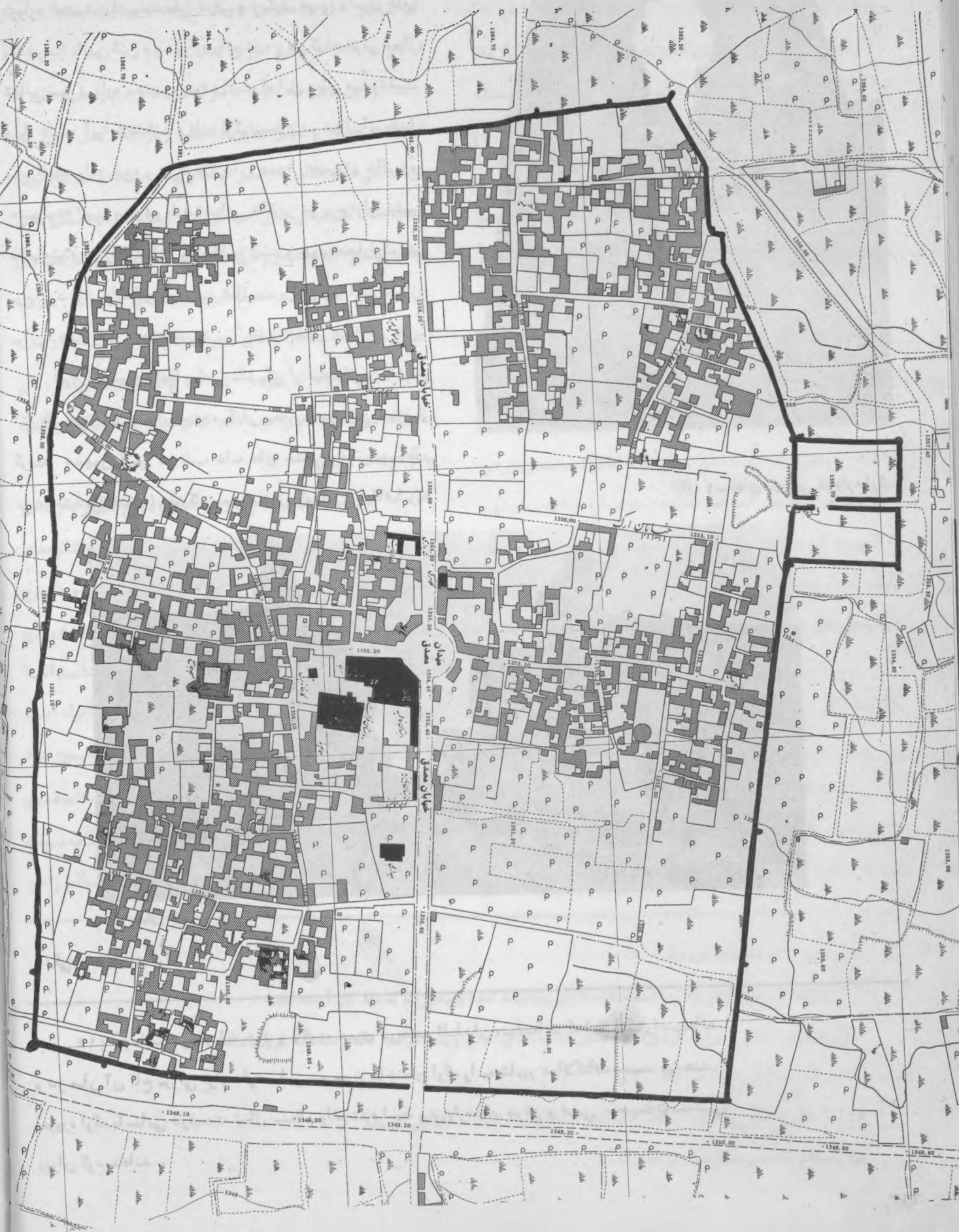
امروزه مجموعه بسطام که بی شک یکی از مهمترین و زیباترین اثار تاریخی استان سمنان است در کنار میدان مصدق این شهر قرار گرفته و همچون نگینی در قلب خانه های خشتی و فرسوده بسطام می درخشد . (نقشه ۲) بطور کلی مجموعه فوق که شامل آرامگاه های یزید

شکل ۲

یکی از برجهای ارگ

(۱۶) ابودلف در سفرنامه خود و باقوت حموی در معجم البلدان، نوشته‌اند که این ارگ را دیده‌اند و در میان آن کاخ بزرگی قرار دارد. این دو مورخ ساختمان ارگ را به شاپور ذوالاکتاف نسبت می‌دهند. امروزه ارگ باستانی در قسمت شمال بسطام واقع شده است و دروازه‌های شرقی و غربی، جهت توسعه شهر ویران گردیده‌اند.

منار سلجوقی، مسجد مردانه بایزید (سلجوقی) مسجد زنانه بایزید (ایلخانی) خانقاه بایزید، امامزاده محمد، گنبد غازان خان سردر و دالان ورودی، ایوان غربی صحن، مدرسه شاهرخیه مسجد جنب امامزاده محمد، آرامگاه شاهزاده افغان می باشد، و دو بنای دیگر یعنی مسجد جامع و برج کاشانه که در فاصله تقریباً صد متری مجموعه قرار دارند و از بناهای زمان سلطنت غازان خان است، تحت شماره ۶۹ در فهرست آثار ملی به ثبت رسیده است (۱۷) (نقشه های ۳ و ۴ و ۵ و شکل ۳)

مجموعه مزبور اگر چه دارای ناهماهنگی می باشد که صرفاً نشانه ایست از تاریخچه ممتد آن، ولی کیفیت عالی معماری و تزئینات محرابها، درگاههای مجلل، درهای منبت با ارزش

نکات حقیقتاً "منازای هستند که نمی توان بی توجه از آنها گذشت. "جکسون محقق آمریکائی نیز با وجود گونه گونی بناهای مختلف بسطام، معماران و هنرمندان را در رعایت توازن و تناسب که به یکپارچگی آثار منجر شده قابل ستایش دانسته است " (۱۸).

آرامگاه بایزید

این بقعه که در وسط قریه بسطام و در جنوب صحن مجموعه واقع است متعلق به ابویزید طیفور بن عیسی بن سروشان بسطامی ملقب به سلطان العارفین، یکی از عرفای نامی و مشهور ایران در قرن سوم و معاصر با معتصم بالله خلیفه عباسی بوده است (۱۹). ساختمانی نداشته است و بتدریج کسانی که به زیارت قبر آمده اند بنا بر رسوم دیرین هر کدام قطعه سنگ کوچکی بر روی قبر وی

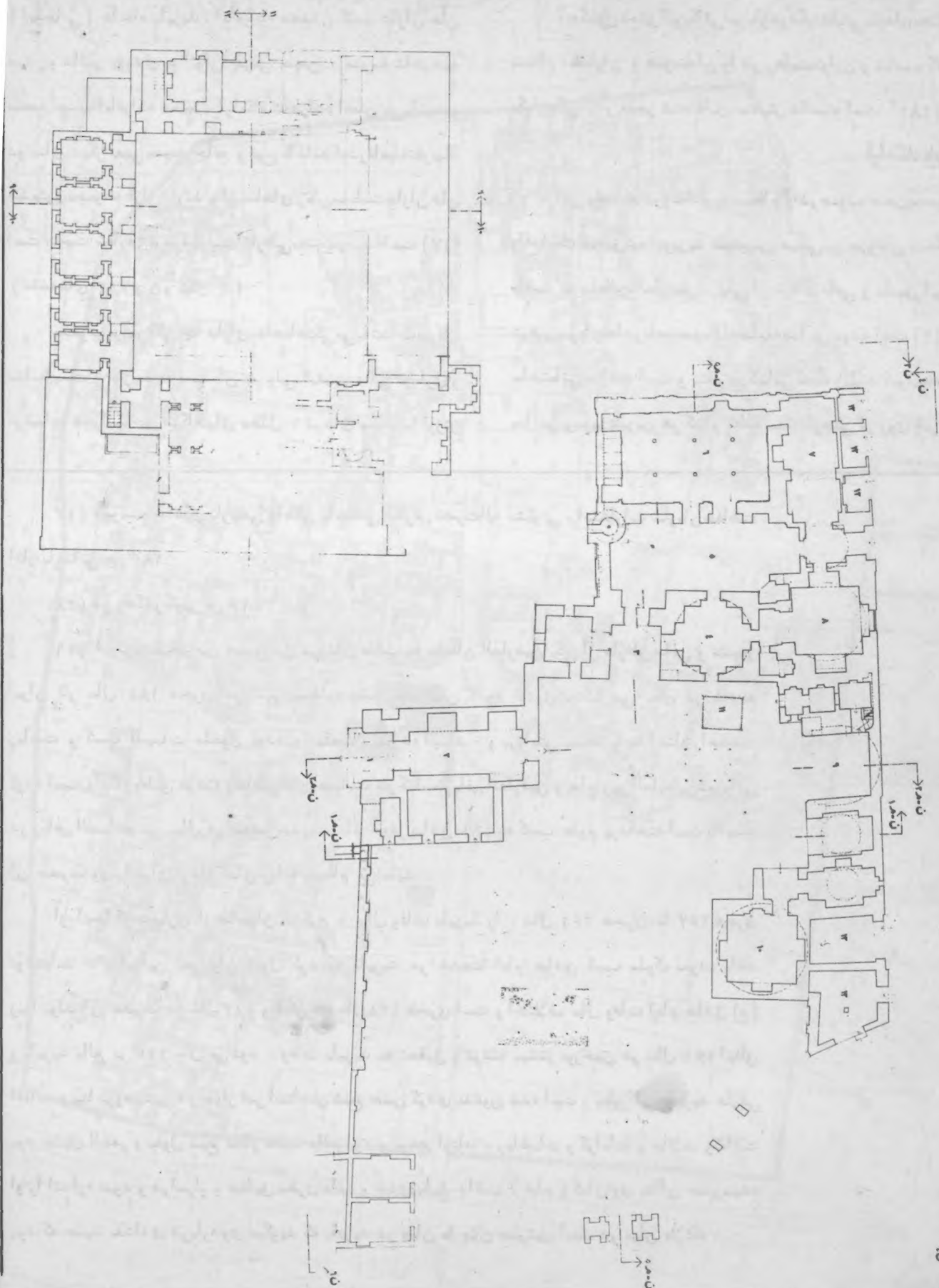
(۱۷) فهرست بناهای تاریخی و اماکن باستانی نگارش نصرت اله مشکوتی، انتشارات سازمان حفاظت

آثار باستانی ص ۲۸۶

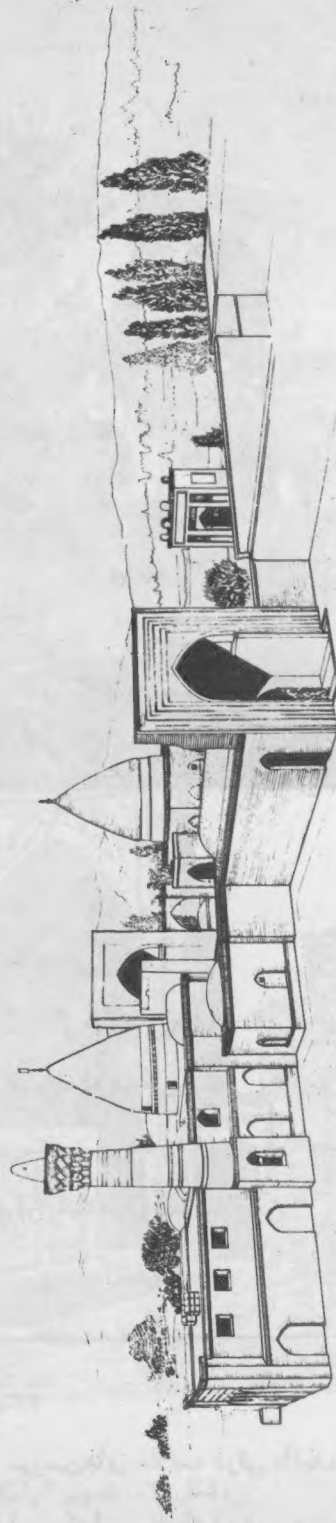
(۱۸) در رهگذر کویر ص ۷۶

(۱۹) ابویزید طیفور بن عیسی بن سروشان ملقب به سلطان العارفین یکی از عارفان نامی و مشهور ایران در سال ۱۸۸ هجری در شهر بسطام چشم به جهان گشود. وی مدت سی سال در شام به ریاضت و کسب الهیات مشغول بوده و یکصد و سیزده استاد، و بروایتی سیصد و سه استاد خدمت کرده است و آنگاه، طبق نوشته رضاقلی خان هدایت در کتاب ریاض العارفین و حاج زین العابدین شیروانی در ریاض السیاحه سی سال در محضر حضرت امام جعفر صادق (ع) به کسب علوم پرداخته است تا اینکه آن حضرت وی را برای ارشاد خلق روانه بسطام می نماید.

از آنجا که بسیاری از صاحبان تذکره، سال وفات بایزید را، سال ۲۶۱ هجری تا ۲۶۴ هجری نوشته اند، بنابراین نمی توان قبول کرد که بایزید در خدمت امام صادق کسب سلوک نموده باشد زیرا تولد آن حضرت در سال ۸۳ و وفاتش در سال ۱۴۸ هجری است و اختلاف سال وفات امام صادق (ع) و بایزید بالغ بر ۱۱۶ سال می شود. وفات بایزید به تحقیق و نوشته بیشتر مورخین در سال ۲۶۱ اتفاق افتاده و بنا بر وصیتش در جوار قبر استادش شیخ حسن کردی مدفون شده است. بطور کلی بایزید عارفی بود جلیل القدر و بقول شیخ عطار قطب عالم بود و مرجع اوتاد، ریاضیات و کرامات و حالات و کمالات او را اندازه نبود و در اسرار و حقایق نظری نافذ و جدی بلیغ داشت. علم و کمال وی به آن حد رسیده بود که جنید بغدادی درباره وی میگوید که بایزید در میان ما چون جبرئیل است در میان ملائکه

دانشکده معماری دانشگاه ملی ایران
انستیتو مرمومت آثار باستانی

مطالعه و تهیه
 پروژه مرمومت : مجموعه بسطام

شماره نقشه :	پ-م	توضیحات :
شماره :	۱۱	پرسپکتیو از جنوب شرقی
مقیاس :	۱:۱۰۰	تاریخ : ۱۳۶۱

FACOLTA' DI ARCHITETTURA DELL' UNIVERSITA'
 NAZIONALE DELL' IRAN
ISTITUTO DI RESTAURO DEI MONUMENTI
 PROGETTO DI RESTAURO, COMPLESSO DI BASTAN
 PROF. ING. N. BASTAN
 ARCH. M. BASTAN

شکل ۳- نمائی از مجموعه بسطام

(۰۰۰۰) بر دور مضجع مصطبه مربع مرتفعی بنیاد کرده‌اند که بطنی چهار و پنج پله از سمت غربی بسطام آن صعود می‌نمایند. در وسط سطح مصطبه صورت قبریست و برگرد قبر محجر بسیار مختصری نهاده‌اند (

بطوریکه از تصویر آرامگاه بایزید که کتاب مطلع الشمس برمی‌آید در اواخر قرن سیزدهم آرامگاه بایزید مشتمل بر بنای

نهاده ، بطوریکه قبر کم کم زیر سنگها مخفی شده و اثری از آن باقی نمی‌ماند و جایگاه تبدیل به تل سنگی میگردد (۲۰). این امر باتوجه به نوشته های ابن بطوطه که در قرن هشتم بر فراز مقبره گنبدی دیده است ، درست بنظر نمی‌رسد (۲۱). صنیع الدوله در سال ۱۳۰۱ هجری از آرامگاه بایزید دیدن کرده و می‌نویسد: (۲۲)

(۲۰) بسطام و بایزید بسطامی ص ۳۳

(۲۱) در کتاب جغرافیای تاریخی سرزمین‌های خلافت شرقی تألیف مسعود عرفان چاپ ۱۳۳۷ بهنگاه ترجمه و نشر کتاب ص ۴۱۷ تصریح شده است که ابن بطوطه در قرن هشتم بسطام را دیده و به گنبدی که بالای قبر بایزید بسطامی افراشته بود اشاره کرده است .

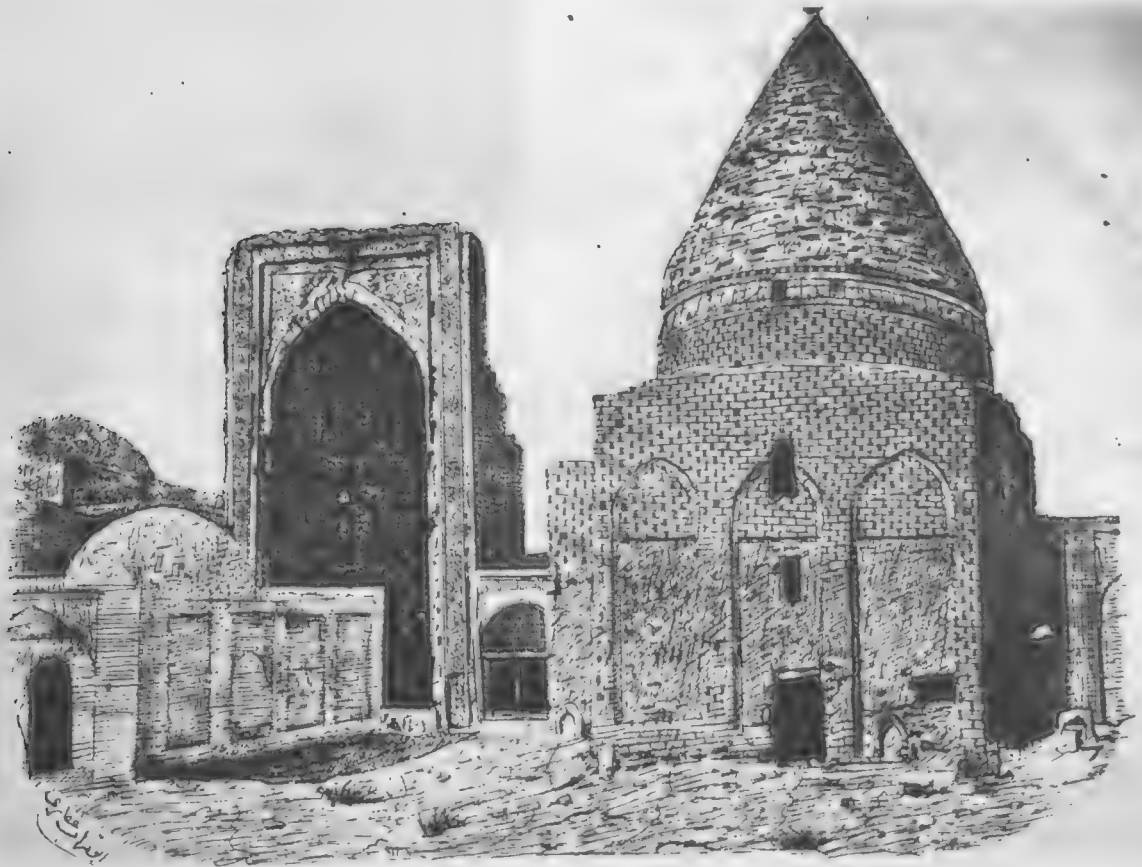
(۲۲) مطلع الشمس تألیف صنیع الدوله جلد اول ص ۶۸

مستطیل شکل با گنبد کروی کوچکی بوده و دودر ورودی آن بطرف شرق و غرب باز می شده است (شکل ۴)
 در زمان ناصرالدین شاه ، هنگام سفر وی از خراسان بدستور وی ، نصرالله خان نصرالملک مامور کشیدن حصارى در اطراف مقبره شد (۲۳) که این حصار نیز در سال ۱۳۱۸ شمسی بدستور وزارت فرهنگ و اداره کل باستانشناسی برداشته شد و در سال ۱۳۳۵ شمسی ضریح آهنی مسقفی بهمت دو نفر بنامهای حسین و رحیم جرجانی بر قبر بایزید گذارده شد .

سنگ قبر بایزید از جنس مرمر زرد رنگ است و کلماتی از مناجات مشهور علی بن ابیطالب (ع) بخط کوفی بر روی آن

نوشته شده است . بطوریکه از نوشته های سنگ مذکور مستفاد میگردد ، این سنگ متعلق به شخصی بنام قاضی ملک می باشد ولی علت اینکه آنرا بر قبر بایزید نهاده اند ، معلوم نیست و شاید این سنگ متعلق به قبر یکی از بزرگان ایالت قومس که در جوار بایزید مدفون شده است ، باشد سنگ مزبور شامل چهار قسمت می باشد به این ترتیب که دو قطعه سنگ دایره مانند یکی در بالا و یکی در پایین و دو قطعه سنگ مستطیل در وسط قرار گرفته است .
 در دایره اول نوشته شده است :

(هوالمکالحی الذی لایموت اللهم صلی علی محمد المصطفی
 وصل علی الامام علی المرتضی وصل علی الامام الحسن وصل علی

شکل ۴ - تصویر آرامگاه بایزید (اقتباس از مطلع الشمس)

الامام الحسين شهید بکربلا و صلی علی الامام زین العابدین (.....)

در دایره دوم این مطالب منقوش است :

(حضرت الدستور الاکرم الاعلم نتیجه الوزراء العظام الاکابر
الفحام غیاثا "للوزاره و المغفره للوالدین محمد الدیلمی مشهور
به قاضی ملک تغمد الله بغفرانه و اسکنه فی فرادیس) .

در مستطیل اول این عبارت نوشته شده است :

(لك الحمد يا ذا الجود والحمد والعلی تبارکت تعطی
من تشاء و تمنع الهی و خلاقی و حرزی و موئلی النیک (.....)
در مستطیل دوم در وسط نقاشی است و در حاشیه چندیست
بشرح زیر حک شده است :

ندانم چسان باز عفیت دهر

نگین سلیمان ربود از کفم

گرانمایه دری ز اشراف قوم

که کوئی ز اشراف ... اشرفم

چنان پاک گوهر که آب حیات

بیای او میدهد .....

چو تار بخش از عقل کل یافتم

بگفتا برفت از جهان ....

خانقاه بایزید

بفاصله چند متر ، در سمت غربی مقبره بایزید سه اتاق
که شبیه و متصل بهم با سقف های کوتاه مشاهده می شود اتاق
اولی ، متطیل شکل به طول ۲ متر و عرض ۱/۵ متر و اتاق دوم
بشکل مربع به اضلاع ۲ متر و اتاق سوم با ابعادی در همین حدود
می باشد . منتهی اتاق اخیر دارای محراب گچبری جالب است .
دیوار و سقف خانقاه دارای گچبری های بسیار زیبا و شامل عباراتی
می باشد که با مهارتی کامل انجام گرفته است . در اتاق اول این
عبارات گچبری شده است :

(قال سلطان العارفين وبرهان الموحدين، وقطب السالكين

ابویزید قدس سره ..... و هذه الاخر و سرور فی سرور و محبه اله
و تعالی ..... لامحبه نور علی نور و سئل عن سلطان العارفين
ابویزید هم بلغت بما بلغت قال با دخال السرور فی قلب المومن وقال
احبك العبد لنعمائك و انا احبك لبلائك .)

محراب گچبری زیبا و ظریف این خانقاه که در اتاق کوچک

اولی واقع شده ، دارای کتیبه ای در اطراف می باشد که آیات زیر
بر آن نوشته شده است :

(بسم الله الرحمن الرحيم اقم الصلوه طرفي النهار وزلفا "
من الليل ان الحسنات يذهبن السيات ذلك ذكرى لذا كرين
واصبر فان الله لا يضيع اجرا لمحسنين)

روبروی محراب نیز در پیچه کوچکی (۲۴) جهت تأمین نور

نصب شده و بر بالای آن کتیبه ذیل گچبری شده است .

"عمل محمد بن حسين بن ابيطالب المهندس بناء الدامغانی
واخواه حاجی غفر الله والوالديه والمومنين والمومنات . "

بطوریکه از کتیبه فوق مستفاد می گردد ، شخصی بنام
محمد بن حسین بن ابیطالب دامغانی که در کتیبه نام او بعنوان
مهندس و معمار و گچکار برده شده است ، ظاهرا " متصدی عملیات
ساختمانی زیارتگاه و سایر ابنیه بوده است . بر بالای در ورودی
به اتاق دوم این کتیبه خوانده می شود :

(امر بعماره هذه الصومعه الشریفه المبارکه الکریمه افخم
الکفات ..... فی سنه اثنی و سعمائه)

در اتاق دوم نیز گچبری ها و کتیبه ها با مهارت تمام عرضه
شده است . بر سه طرف این صومعه بر بالای حاشیه ای آیه الکرسی
نوشته شده است .

محراب گچبری شده این اتاق دارای سه حاشیه است که دو
کتیبه کوفی و یک کتیبه عربی را در بر دارد . کتیبه عربی بدین

الامام الحسين شهید بکر بلا و صلی علی الامام زین العابدین (.....)

در دایره دوم این مطالب منقوش است :

(حضرت الدستور الاکرم الاعلم نتیجه الوزراء العظام الاکابر الفحام غیاثا" للوزاره و المغفره للوالدین محمد الدیلمی مشهور به قاضی ملک تغمد الله بغفرانه و اسکته فی فرادیس) .

در مستطیل اول این عبارت نوشته شده است :

(لك الحمد یا ذا الجود و الحمد و العلی تبارکت تعطی من تشاء و تمنع الهی و خلاقی و حرزی و موئلی الیک .....)
در مستطیل دوم در وسط نقاشی است و در حاشیه چندیست بشرح زیر حک شده است :

ندانم چسان باز عفرت دهر

نگین سلیمان ربود از کفم

گرانمایه دری ز اشراق قوم

که گوئی ز اشراق ... اشرفم

چنان پاک گوهر که آب حیات

بپاکی او میدهد .....

چو تاریخش از عقل کل یافتم

بگفتا برفت از جهان ....

خانقاه بایزید

بفاصله چند متر ، در سمت غربی مقبره بایزید سه اتاق

که شبیه و متصل بهم با سقف های کوتاه مشاهده می شود اتاق

اولی ، متطیل شکل به طول ۲ متر و عرض ۱/۵ متر و اتاق دوم

بشکل مربع به اضلاع ۲ متر و اتاق سوم با ابعادی در همین حدود

می باشد . منتهی اتاق اخیر دارای محراب گچبری جالب است .

دیوار و سقف خانقاه دارای گچبری های بسیار زیبا و شامل عباراتی

می باشد که با مهارتی کامل انجام گرفته است . در اتاق اول این

عبارات گچبری شده است :

(قال سلطان العارفين وبرهان الموحدين، وقطب السالكين

ابویزید قدس سره ..... و هذه الاخر و سرور فی سرور و محبه اله

و تعالی ..... لامحبه نور علی نور و سئل عن سلطان العارفين

ابویزید هم بلغت بما بلغت قال با دخال السرور فی قلب المومن وقال

احبك العبد لنعمائك و انا احبك لبلائك .)

محراب گچبری زیبا و ظریف این خانقاه که در اتاق کوچک

اولی واقع شده ، دارای کتیبه ای در اطراف می باشد که آیات زیر

بر آن نوشته شده است :

(بسم الله الرحمن الرحيم اقم الصلوه طرفی النهار وزلفا

من اللیل ان الحسنات یذهبن السیات ذلک ذکری لذا کرین

واصبر فان الله لا یضع اجرا لمحسنین)

روبروی محراب نیز دریچه کوچکی (۲۴) جهت تامین نور

نصب شده و بر بالای آن کتیبه ذیل گچبری شده است .

"عمل محمد بن حسین بن ابیطالب المهندس بناء الدامغانی

واخواه حاجی غفر الله والوالديه والمومنین والمومنات . "

بطوریکه از کتیبه فوق مستفاد می گردد ، شخصی بنام

محمد بن حسین بن ابیطالب دامغانی که در کتیبه نام او بعنوان

مهندس و معمار و گچکار برده شده است ، ظاهرا " متصدی عملیات

ساختمانی زیارتگاه و سایر ابنیه بوده است . بر بالای در ورودی

به اتاق دوم این کتیبه خوانده می شود :

(امر بعماره هذه الصومعه الشریفه المبارکه الکریمه افخم

الکفات ..... فی سنه اثنی و سعمائه)

در اتاق دوم نیز گچبری ها و کتیبه ها با مهارت تمام عرضه

شده است . بر سه طرف این صومعه بر بالای حاشیه ای آیه الکرسی

نوشته شده است .

محراب گچبری شده این اتاق دارای سه حاشیه است که دو

کتیبه کوفی و یک کتیبه عربی را در بر دارد . کتیبه عربی بدین

شکل ۷ - منار سلجوقی

ظرافت و مهارت و دقت هنرمندان که در این محراب بکار رفته حکایت از ذوق و سلیقه سازندگان آن می نماید. باطن قوی میتوان گفت که در هیچ یک از مساجد ایران گچبری به این اندازه محکم و دقیق دیده نشده است. سه حاشیه گچبری این محراب دارای مطالبی بقرار زیر است:

حاشیه اول: آیه معروف انما یعمر مساجد الله من امن بالله
..... الا آخر

حاشیه دوم: سئل عن سلطان العارفين قدس الله نفسه
بم نلت قال با دخال السرور في القلب المومن عمل محمد حسين بن
ابي طالب المهندس بناء الدامغانی غفر الله والوالديه والمومنین
والمومنات .

۱

جکسون محقق آمریکائی که قریب صد سال پس از فریزر از بسطام دیدن کرده ، مناره بسطام را با شکوه و بی عیب دیده است . فردریک زاره باستان شناس آلمانی منار مذبور را والاترین نمونه هنر معماری اسلامی در سده ششم هجری خوانده است . (۲۷)
مسجد یازید

این مسجد که در کنار امامزاده محمد ساخته شده ، پیش از هر بنائی دیگر جلب توجه می کند . بر طبق نوشته های داخل آن که مربوط به دوباره سازی آن می باشد ، این مسجد به یازید تقدیم گردیده است . آنچه که از گزارش خانیکف برمی آید (۲۸) سال دوباره سازی آن ۶۶۰ هجری می باشد ولی امروز بواسطه ویرانی این مضمون دیده نمیشود .

طبق نوشته های داخل بنا این نوسازی در زمان حکومت غازان خان و برادرش الجایتو انجام پذیرفته است . این دو سلطان در رفت و آمدهائی که بشرق و غرب ایران میکرده اند بارها در بسطام اقامت کرده به زیارت پرداخته اند . یکی از نوشته ها نیز بازگو کننده این مطلب است که منار مسجد بوسیله سانکور بیک عبدل و بدستور الجایتو ساخته شده است . در این زمان الجایتو سلطان نبوده و از طرف برادر خود غازان خان برولایات شرق ایران حکمرانی می کرده است . (۲۹)

بطور کلی این بنا شامل دو قسمت متمایز مردانه و زنانه می باشد که از دو شبستان عمود بر هم تشکیل شده است .

قسمت اول یا مسجد مردانه : که بنای اولیه اش متعلق بدوره سلجوقی و همزمان با ساختمان منار (۵۱۴ هجری) است حوطه ایست بسیار وسیع که با محرابی بسیار زیبا و ظریف زینت داده شده است (شکل ۸)

(۲۷) همان کتاب ص ۷۶

(۲۸) همان کتاب ص ۷۲

(۲۹) گزارش آقایان رضا کسائی - کامران رهگذار سال ۱۳۵۳ (دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه ملی)

چوب ساخته شده ولی به امتیاز اهمیت دو در سابق الذکر نیست. در انتهای شمال غربی راهرو اتاق کوچکی معروف به سردابه قرار دارد که دارای کتیبه گچبری جالبی است. در بالا، پلان مربع بوسیله ترنیه‌های کوچک به دایره تبدیل شده و پایه گنبد مدور و کم خیز را می‌سازد (شکل ۶)

بر بالای در رابط بین مسجد زنانه بایزید و سردابه کتیبه‌ای وجود دارد که آیاتی از قرآن و تاریخ ۱۲۴۲ هجری بر آن نوشته شده است.

منار بسطام

منار آجری بسیار زیبای مجموعه بسطام در سمت شرق مسجد بایزید و متصل به آن واقع شده، و در واقع از کنار دیوار مسجد سر بر آورده است. بر طبق کتیبه کوفی آجری، منار در سال ۵۱۴ هجری ساخته شده است. مولفین کتاب گنج دانش و مرات البلدان ارتفاع منار را ۲۵ ذرع نگاشته‌اند (۲۵) و حال آنکه ارتفاع منار امروزه ۱۴ متر بیشتر نیست، و اثری از خرابی در بالای کلاهک که احتمال ریزش بیش از ده متر بنا را نشان بدهد به چشم نمی‌خورد. تزئینات منار شامل چند بخش متفاوت آجرکاری بسیار زیبا و ارزنده است، تناسبی که بین این بخشها از نظر تزئینات و طول آنها در نظر گرفته‌اند، حکایت از مهارت و ذوق هنرمندان میکند. این منار دارای دو کتیبه آجری است که بر یکی از آنها آیه الکرسی نوشته شده و دیگری که بطور وضوح خوانده نمی‌شود، عبارت "سنة اربع عشر خمسمائة" را در بر دارد (شکل ۷)

در قسمت فوقانی منار بوسیله چند ردیف آجر چینی ظریف و هنرمندانه تاج منار را بوجود آورده‌اند. پلکانهای منار بصورت مارپیچی است و بوسیله سوراخهایی که در بدنه منار تعبیه شده نور داخل آن تامین می‌شود.

(۲۵) مرات البلدان تالیف صنیع الدوله و بایزید بسطام

(۲۶) در رهگذر کویر ص ۷۶

شکل ۶ - سردابه غرب امامزاده محمد

قسمت فوقانی منار حرکت و جنبش محسوسی دارد. فریزر که از بسطام دیدن کرده درباره منار بسطام می‌نویسد: (۲۶) "وصل به مسجد مناره‌ای است که آن را بایزید نامند زیرا معتقدند که چون شخصی بر نوک آن مناره بایستد و بنام بایزید منار را به جنبیدن دستور دهد تمامی بنایی در نک می‌جنبند علت جنبیدن آنست که مناره را از آجرهای بسیار نازکی ساخته‌اند. . . . تمامی آن بین چهل تا پنجاه پا ارتفاع دارد. . . . با آن که بیک سو متمایل است هنوز بی آنکه به استحکام بنا لطمه‌ای وارد آمده باشد برجا مانده است و از لحاظ تزئینات شباهت به مناره‌های دامغان و سمنان دارد" احتمال می‌رود که این جنبش بسبب حالت ارتجاعی چوبهائی است که در منتهی‌الیه دو جرز ساختمان کار گذارده‌اند و بر روی چوبه‌ها تا ارتفاع دو متر ساختمان منار ادامه یافته است.

حاشیه سوم : که در داخل محراب گچبری شده بر آن قسمتی از آیه الکرسی نوشته شده است .
عین جملات حاشیه اول نیز در اطراف دیوارها و زیر سقف بطور مکرر گچبری گردیده است .

سقف اولیه این مسجد در سال ۶۹۹ هجری بازسازی شده و تا زمانی که فریزر (Fraser) از آن دیدن کرده وجود داشته است ولی از این زمان به بعد فرو ریخته است . فریزر گزارش داده که داخل سقف با گچبری هائی تزئین شده و در چند قسمت ترک برداشته و باو گفته اند که این ترکها سالهای طولانی وجود داشته است (۳۰) . این سقف و گچبریهای آن که اولین کار مهندس محمد بن حسین ابیطالب دامغانی بوده و قسمتی از دیوارهای اطراف آن در دوران قاجاریه خراب شده و به امر فتحعلیشاه قاجار تعمیر گشته است و سقف فعلی آن چوبی و استوار بر روی شش ستون چوبی است (شکل ۹)

شکل ۹ — مسجد مردانه بایزید و ستونهای چوبی آن

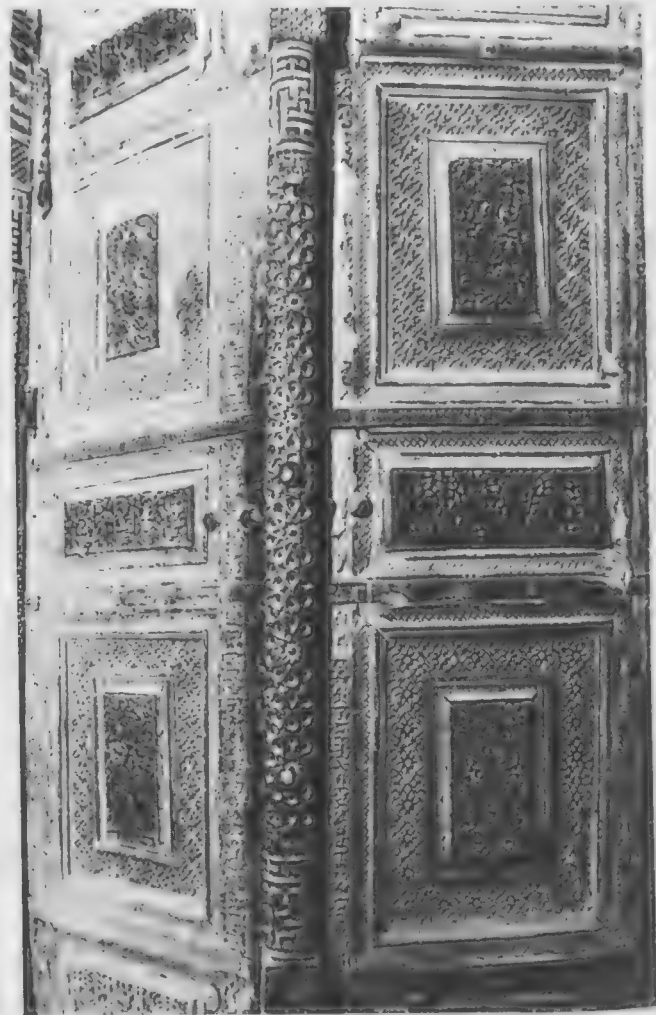
شکل ۸ — محراب زیبای مسجد مردانه بایزید

یکی از نفایس ارزشمند مجموعه بسطام دره‌های این مسجد است که مرکب از سه لنگه است که دو لنگه آن بیکدیگر مربوط و قسمت ثالث مجزا است . سراسر در مذکور ، منبت کاری فوق العاده ریز و ظریف در کمال استحکام و هنرمندانه ساخته و پرداخته شده است که متأسفانه بخشی از آن را موربانه فاسد و نابود ساخته است . (شکل ۱۰) بالای سر این در با آجرهای مخصوص عباراتی بخط کوفی نوشته شده است که در آن جمله (لاله الله محمد رسول الله) خوانده میشود . این خطوط مربوط بدوره سلجوقی است .

قسمت دوم : مجاور قسمت غرب ، مسجد زنانه که بصورت یک سالن طویل و باریک است قرار دارد . در سقف این قسمت

شکل ۱۰ - در سه لنگه‌ای منبت کاری مسجد مردانه بایزید

کچیری‌هایی در جهت عمود بر امتداد سالن مشاهده می‌گردد ، که از مقایسه آن با کچیریهای مسجد مردانه معلوم می‌شود که این کچیری نیز کار مهندس محمد بن حسین الدامغانی می‌باشد . محراب زیبای این قسمت نیز از لحاظ کچیری حائز اهمیت است (شکل ۱۱)

ساختمان قدیمی مسجد که بر اثر کاوش دفتر فنی سازمان ملی حفاظت آثار باستانی استان سمنان و انستیتو مرمت آثار تاریخی دانشگاه ملی و اخیراً " با همکاری آقای شهریار عدل‌طی مدت کوتاهی در کف مسجد مردانه بایزید بدست آمده دارای ارزشهای فوق العاده جالب می‌باشد به احتمال قریب به یقین قدمت این ساختمان از مسجد موجود بیشتر بوده و با مشاهده آثار کچیری آن

شکل ۱۱ - محراب مسجد زنانه (ایلخانی)

میتوان گفت مربوط به دوره سلجوقی و با احتمالاً "دوره آل زیار" میباشد.
ساختمان مکشوف با کج اندود شده است که اکنون این آثار مشخص
است (شکل ۱۲ و ۱۳) (۳۱)

بقعه امامزاده محمد

در جنوب صحن مجموعه، بقعه زیبای امامزاده محمد قرار
گرفته که طبق نوشته بعضی از کتب، مقبره فرزندانام جعفر صادق
(ع) و به عبارت صحیحتر از نوادگان امام (ع) می باشد که قبلاً
به آن اشاره شد.

بنای امامزاده شبیه گنبد غازان خان و قریب آن نیز هست.
بنای اولیه بقعه از غازان خان (۷۵۳ - ۶۷۵ هـ) است
که در زمان سلطان محمد خدا بنده اولجاپتو تعمیر گردیده است.
ناگفته نماند که مشوق سلطان در ایجاد بنا و تعمیرات آنارد دیگر
بسطام، شیخ رضی الدین فرزند سید قوام الدین مرعشی که از
بزرگترین عرفای قرن هشتم بشمار می رود بوده است. (۳۲)
قرن دهم که امیر غیث نامی که گویا رئیس طایفه اهل استاجلو
بوده، از بسطام عبور کرده و تعمیراتی در آستانه امامزاده محمد
بعمل آورده است، و این مطلب از قطعه سنگی که در پائین حرم
نصب شده استنباط می شود. مضمون سنگ نهشته چنین است.
"بشرف توفیق تعمیر فایض الانوار امامزاده محمد مشرف شدیم.
بنده کمترین درگاه شاه عالم پناه امیر غیث استاجلو ۹۶۸"

ایوان امامزاده، بلند و دارای تزئینات آجری فوق العاده
زیبائی در نمای خارجی می باشد. در آن از چوب مشبک ساده
تشکیل شده است (نقشه ۶)

محوطه ایوان مستطیل شکل و دارای سه در دیگر می باشد.
در غربی به حرم امامزاده، در شرقی به اتاق کوچک و در جنوبی
به مسجد جنب امامزاده راه می یابد. پنجره بالای در ورودی مسجد

جنب امامزاده دارای گره سازی و پشت بغل های گچبری است.
در قسمت بالای ایوان کتیبه ای با گچبریهای ظریف و یک
ردیف مقرنس ساده ولی جالب به چشم می خورد. سقف ایوان نیم
گنبد است که از دو گوشوار تشکیل یافته و شامل نقاشی هایی بشکل
ستاره های شش پر می باشد. (شکل ۱۴)

حرم بصورت اتاق مربع به اضلاع ۴/۵ × ۴/۵ متر است. در
چهار ضلع بنا چهار درگاه بلند ساخته شده که بوسیله درهای
چوبی به بخش های اطراف حرم راه می یابد، بدین ترتیب که در
غربی، حرم را به سردابه مربوط می کند. در شرقی به ایوان
امامزاده و در جنوبی به مسجد جنب آن راه می یابد و در درگاه
شمالی نیز پنجره ای تعبیه شده که نور داخل حرم را تامین می کند.
در قسمت فوقانی حرم کتیبه ای گچبری وجود دارد که بر آن آیة الکرسی
نوشته شده است.

چهار گوشوار، اضلاع مربع را به هشت ضلعی و سپس به
دایره تبدیل می کند که این دایره پایه گریو گنبد را تشکیل میدهد.
سقف و اطراف حرم با نقاشی های ارزنده ای تزیین شده است. ازاره
حرم از کاشی های شش ضلعی لاجوردی و فیروزه ای با حاشیه ای از
کاشیهای گلداز پوشیده شده است (نقشه ۷)

قبر امامزاده ساده و در شمال شرقی حرم قرار گرفته و دارای
ضریح نقره زبائی می باشد که در سالیهای اخیر بر آن آنگاه امامزاده
گذارده اند.

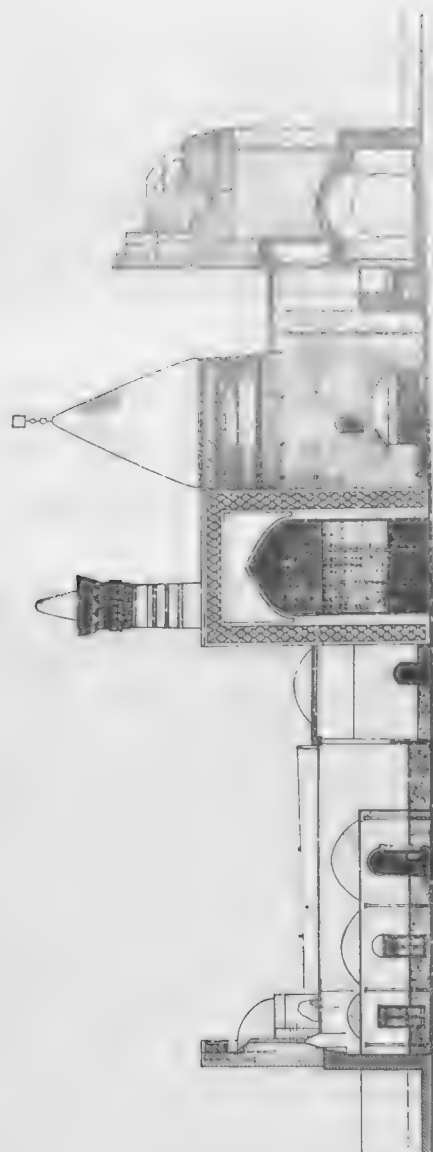
گنبد امامزاده محمد، رک مخروطی با گریو استوانه ای بلند
می باشد. تزئینات گردنی با گریو شامل دو حاشیه است:

حاشیه اول: سردیف آجر های لعابدار فیروزه ای و مشکی
از طرف نره است.

حاشیه دوم: که در زیر گنبد قرار دارد حاوی معقلی های جالبی

(۳۱) گزارش دفتر فنی سمنان ۵۳/۱۱/۱۳

(۳۲) بسطام و بایزید بسطامی تالیف اقبال یغمائی ص ۳۳

دانشکده معماری دانشگاه ملی ایران
انستیتو صومعه آثار باستانی

مطالعه و تهیه

پروژه مرمت : مجموعه بساتر

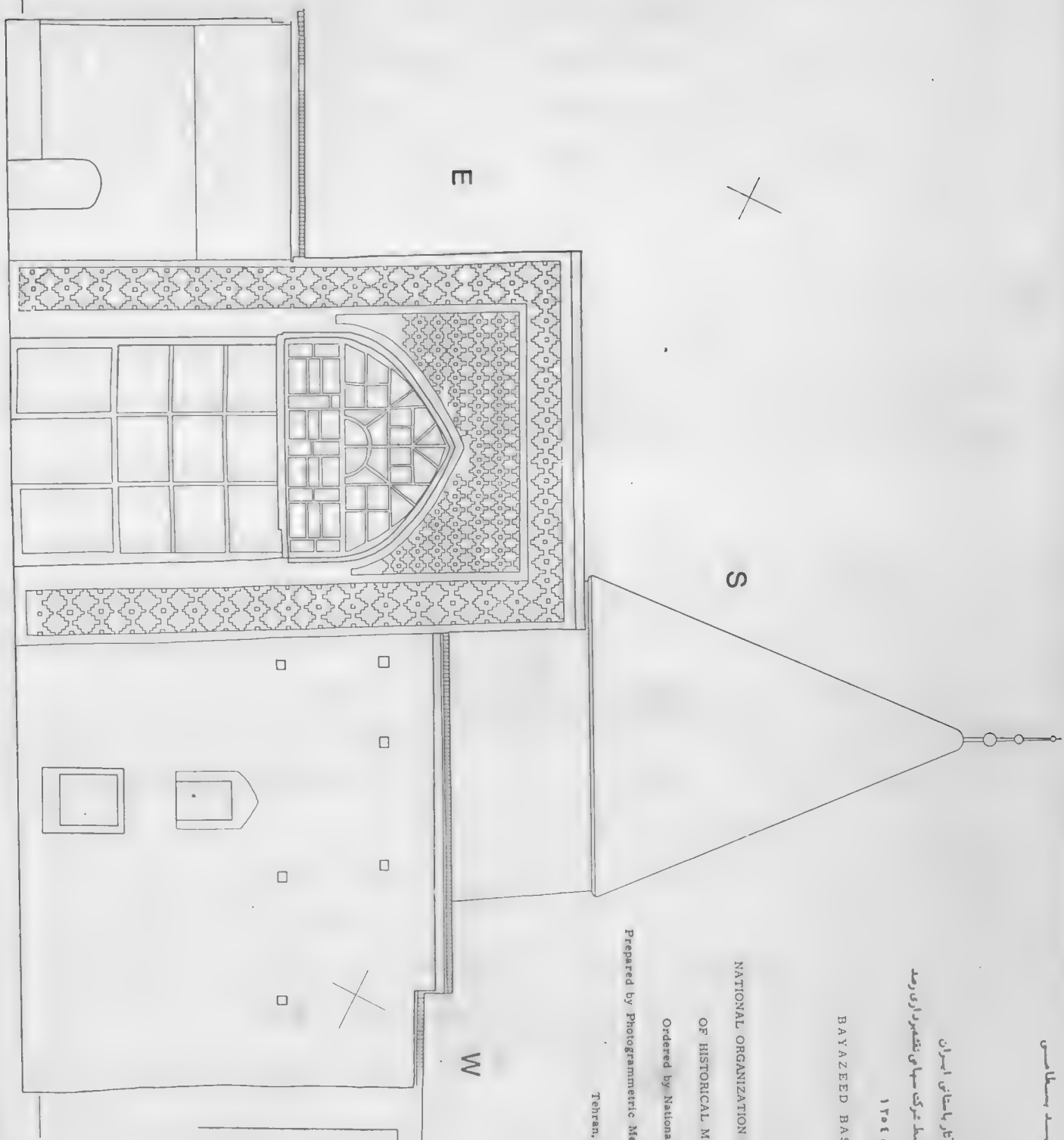
شماره	۱-۱	نما - مقطع
پیش	۵	

FACOLTA DI ARCHITETTURA DELL' UNIVERSITA
NAZIONALE DELL' IRAN

ISTITUTO DI RESTAURO DEI MONUMENTI

PROGETTO DI RESTAURO : COMPLESSO DI BASTAN

معماری : دکتر علی محمد
معماری : دکتر علی محمد

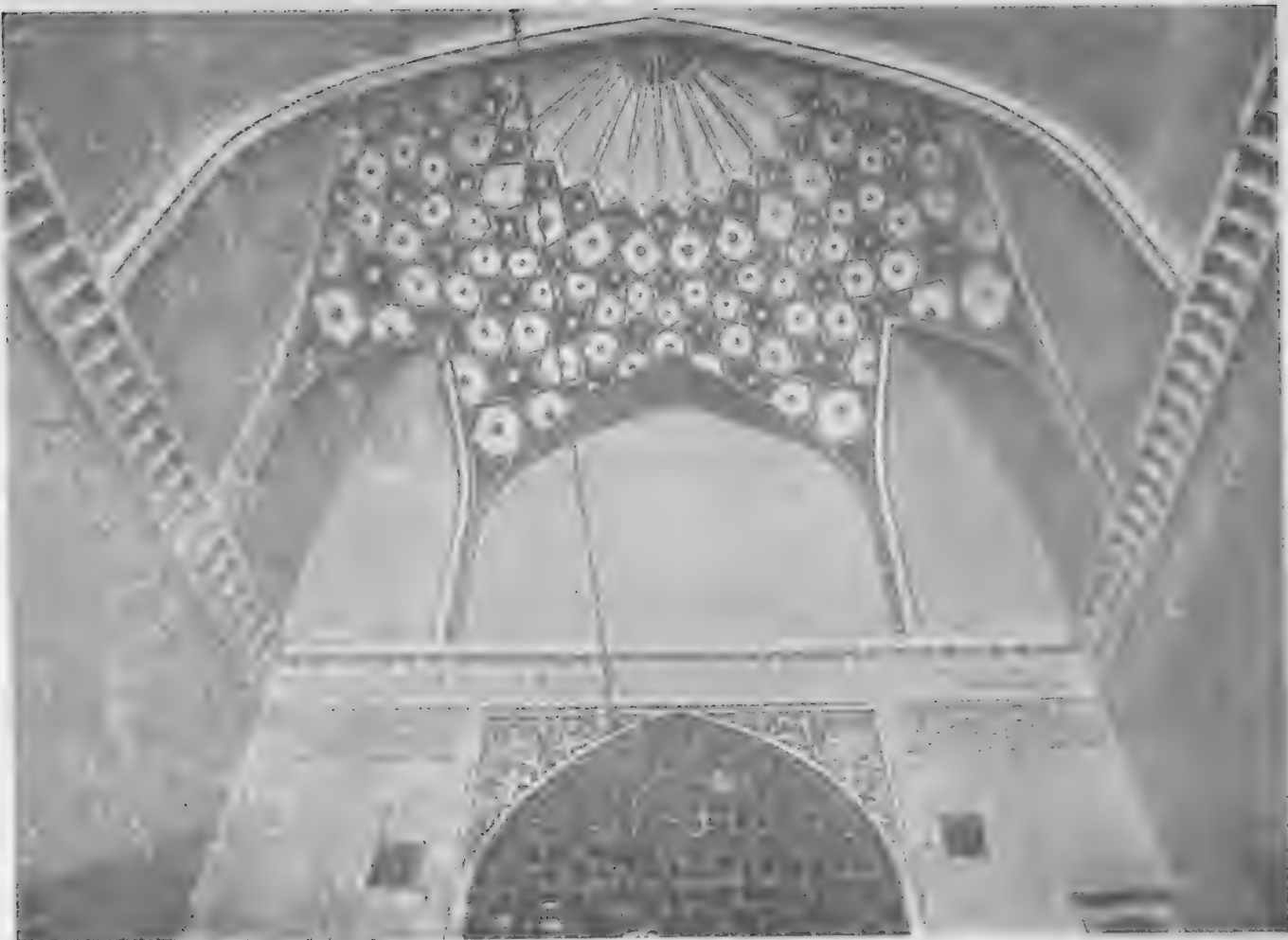

شکل ۱۲ - قسمتی از گجبری های محراب مکشوفه در کف مسجد بایزید (سلجوقی)

شکل ۱۳ - اندودبرداری از محراب مکشوفه مسجد سلجوقی

شکل ۱۲- گچبری و سقف ایوان امامزاده

داشته که جسد بایزید را بدان جا منتقل کند که گویا چون بایزید را در خواب از این عمل ناراضی می بیند از تصمیم خود منصرف میشود (۳۳)

صنیع الدوله در کتاب خود بانی این بنا را سلطان محمد اولجایتو می داند (۳۴) . همدای معتقدند که جسد غازان خان را در این بنا دفن کرده اند . صد و چند سال پیش جسدی بدون سر ، بازو و ادوات جنگی در سرداب این بقعه مدفون بود ماست . اعتضادالملک و میرالمالک که خود از نزدیک این جسد را دیده اند گزارش دادند که جسد به حسب جثه از مردمان امروز بزرگتر است .

بصورت لوزی است . زیر گنبد یک ردیف قطار بندی دیده میشود . نمای خارجی گنبد از کاشی های فیروزه ای پوشیده شده بود که به مرور زمان مقدار زیادی از این تزیینات فرو ریخته است .

گنبد غازان خان

این بقعه به شکل بنای منفرد و مربع است که در شمال مقبره بایزید بسطامی و در کنار صحن مجموعه قرار دارد . (نقشه ۸) بنای آرامگاه را به غازان خان (۷۵۳ - ۶۷۵) نسبت میدهند . طبق نوشته کتب مختلف ، غازان خان ، گنبدی بر آرامگاه امامزاده محمد و گنبدی نیز بر آرامگاه بایزید بنا کرده و در نظر

(۳۳) نشریه فرهنگ شهرستان شاهرود ص ۲۰

(۳۴) مطلع الشمس جلد اول تالیف صنیع الدوله ص ۶۸

مجموعه باستانى سامانى

وزارت فرهنگ و هنر

سازمان علمى حفاظت آثار باستانى ايران

تهيه شده از طريق فتوگرافى توسط شركت سهامى نقشه بردارى رمد

تهران ۱۳۰۴

BAYAZED BASTAMI UNITY

MINISTRY OF CULTURE & ART

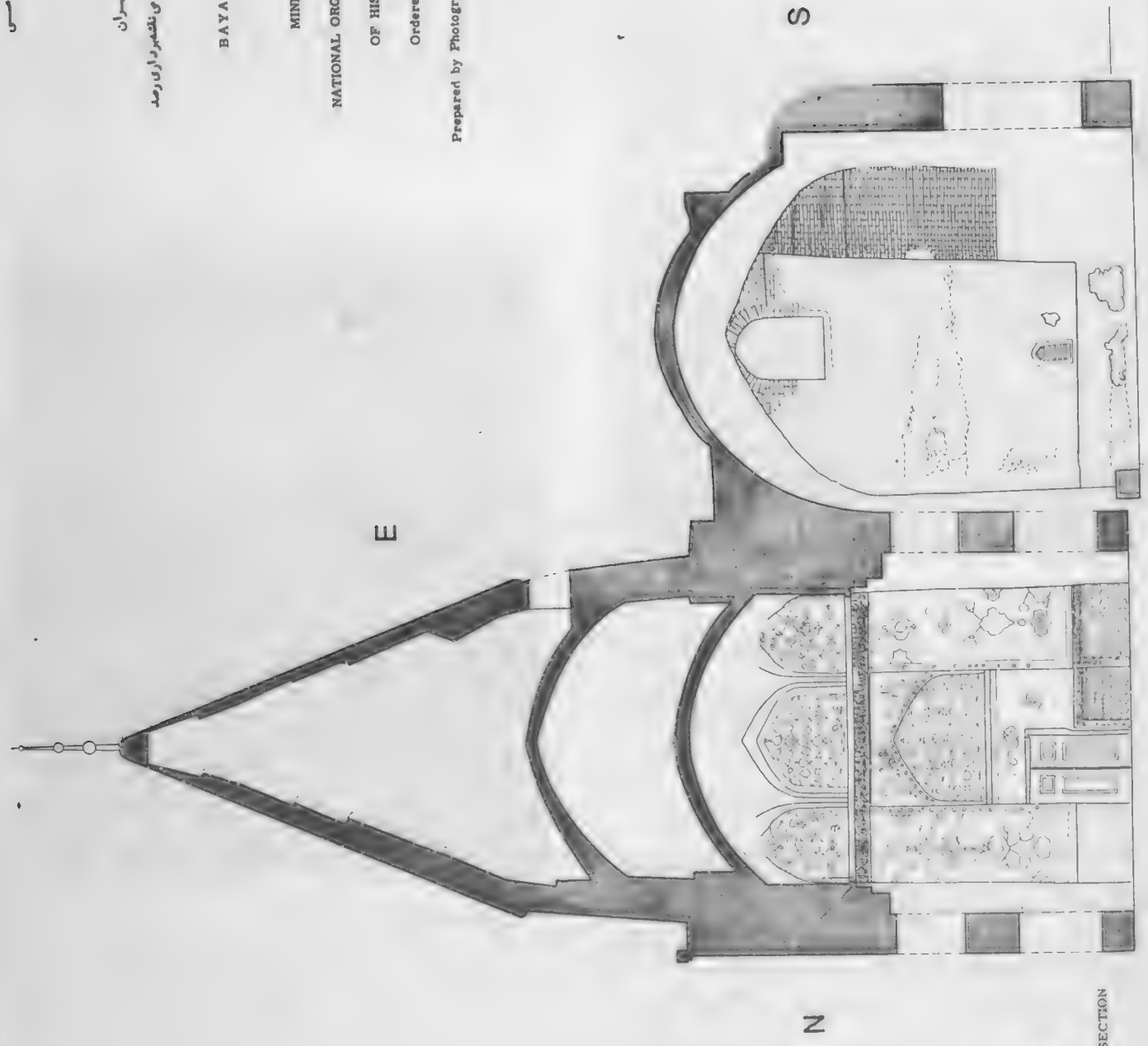
NATIONAL ORGANIZATION FOR THE PRESERVATION

OF HISTORICAL MONUMENTS OF IRAN

Ordered by National University of Iran.

Prepared by Photogrammetric Method-RASSAD Survey Company

Tehran, 1976

گنبد و شمسان

مقطع شمال - جنوبى از بدنه طرف مشرق

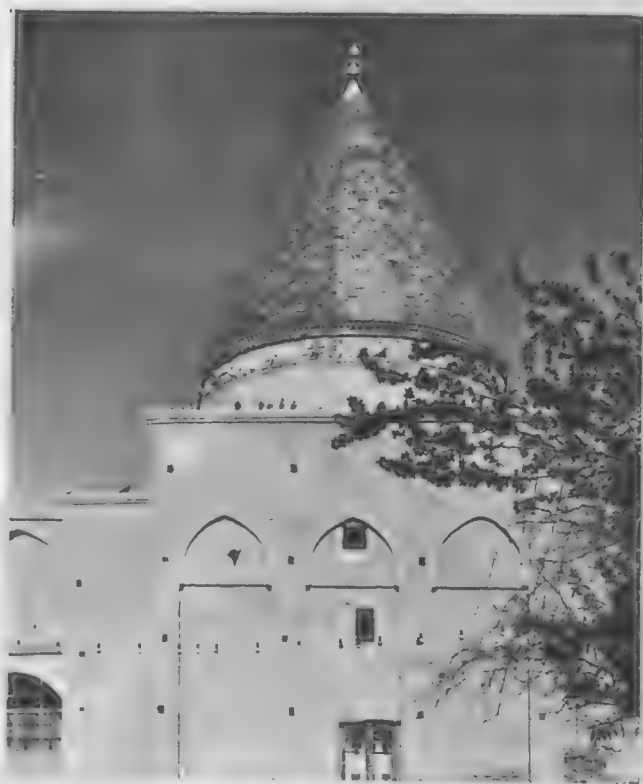
DOME AND SHAMSAN NORTH-SOUTH SECTION

LOOKING EAST

SCALE 1:500

طولیتر و عظیم‌الجثه‌تر است. در زمان حکومت جهانسوز میرزا بر شاهرود و بسطام این جسد را از ایران خارج و به روسیه حمل نموده‌اند. (۳۵) شاید اشتباه مورخین مبنی بر مدفون بودن غازان خان در این بنا از اینجا ناشی شده باشد. (۳۶)

گنبد غازان خان مربع شامل و به ضلع $7/5$ متر است که در نمای شمالی و شرقی آن طاقنماهایی تعبیه شده که با ایجاد سایه روشن کرده و بنا را از یکنواختی کسل‌کننده در می‌آورد. بر فراز بنا گنبد زینا و جالب مخروطی شکل قرار گرفته که دارای پوششی از کاشیهای فیروزه‌ای میباشد (شکل ۱۵)

شکل ۱۵- گنبد غازان خان

محوطه داخلی مربع شکل به ضلع $5/5$ متر است که در قسمت بالا برای تبدیل پلان مربع به دایره از گوشوارها استفاده کرده، طرح هشت ضلعی و سپس دایره را بوجود می‌آورد که پایه گنبد را تشکیل میدهد. سه سمت محوطه داخلی سه درگاه و در ضلع جنوبی محرابی ساخته شده است. در زیر گنبد سردابی وجود دارد که راه آن از خارج می‌باشد.

ایوان این بنا در جنوب بقعه قرار دارد و دارای مقرنس‌های گچی ظریف است.

ایوان غربی صحن

در کنار گنبد غازان خان و در ضلع غربی صحن، ایوان رفیعی به ارتفاع $13/5$ متر وجود دارد که در سال ۷۱۷ هجری در زمان سلطنت سلطان محمد خداپنده اول جای تو ساخته شده است. (۳۷)

این ایوان به علت مجاورتش با گنبد غازان خان، به ایوان غازان خان نیز معروف است. محوطه ایوان کوچک و بصورت بن بست می‌باشد. ایوان مزبور دارای تزئیناتی شبیه سردر ورودی و آجر هینی آن شبیه نقش دالان ورودی است، با این تفاوت که در این ایوان از سفال بی لعاب استفاده شده است. از محل و موقعیت نسبی ایوان می‌توان تصور کرد که مدخل صحن دیگری بوده و اکنون اثری از آن وجود ندارد (شکل ۱۶)

دالان ورودی صحن مجموعه

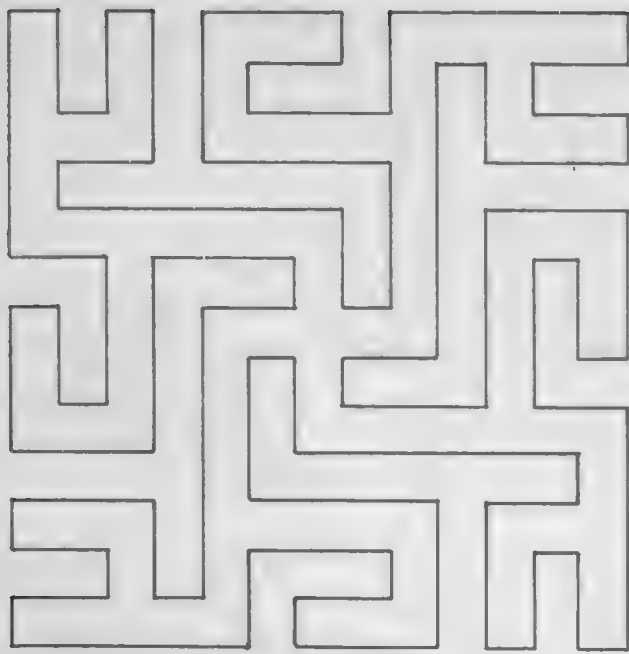
صحن مجموعه امامزاده محمد و مسجد و مقبره و صومعه بایزید و گنبد غازان خان که همه در کنار هم قرار گرفته‌اند دو راه به خارج دارد یکی از سمت مشرق و دیگری از سمت غرب.

(۳۵) تاریخ قومس ص ۳۵۷

(۳۶) جسد غازان خان در مقبره ای که به فاصله تفریبا " ۴ کیلومتری جنوب تبریز ساخته شده دفن گردیده است. این بنا در سال سوم سلطنت غازان خان شروع شده و در سال ۷۰۲ هجری به پایان رسیده است (معماری دوره اسلامی ص ۱۹)

(۳۷) ایران زمین تالیف محمد رضا هتایی - جلیل زاهد، انتشارات پدیده سال ۴۸ ص ۶۷۲

شکل ۱۷ - تزئین کاشی سردر ورودی با نقش (علی)

شکل ۱۸ - سردر ورودی به صحن

ارض الله ناصر دين الله . حافظ بلاد الله . عماد الدنيا والدين
غياث الاسلام والمسلمين . اعدل الملوك والسلطين . اسكندر
الثاني خسرو ايران سلطان اولجايتو محمد خدا بنده خان خدا الله
ملكه مادامت السموات والارضين وهذه العماره بسعي شيخ الاعظم .
هادي اصناف الامم المخصوص من انام الله با الفضل والكرم

در جلو در شرقی که در اصلی نیز محسوب می شود ، دالانی وجود دارد که از بناهای محمد خدا بنده الجایتو می باشد . دالان مذکور شامل دو قسمت است که یکی سردر آن و دیگری دالان ورودی ، به صحن امامزاده محمد است

سردر ورودی و دالان در جهت شرق به غرب ساخته شده و فضای خارج را به صحن امامزاده مرتبط می کند . سردر مزبور

شکل ۱۶ - ایوان غربی صحن

دارای نقشه مرسوم و نیمه گنبد است که با مقرنسکاری گچی پر شده است . در بالا و اطراف سردر کاشیهای معرق فیروزه‌ای زیبایی بکاررفته و بر روی بعضی از کاشیها چهار مرتبه کلمه " علی " به شکل خاص در قالب طرح مربع نقش شده است . (شکل ۱۷ و ۱۸) سطوح همه دیوارها بجز مقرنس های گچی سقف ایوان ، با طرحهای سفالی لعابدار پوشیده شده است . سردر مذکور تقریباً ۱۰ متر ارتفاع دارد . دیوارهای داخلی دالان با کچیری های جالب و طرح آجری ، شبیه نقش آجرچینی بقعه غازان خان ، تزئین شده است . (شکل ۱۹) در دوره داخلی دالان مطالبی با مضمون زیر کچیری شده است :

" اسم اعلى اتفقت عماره هذا الايوان في الدولة السلطان الاعظم شاهنشاه المعظم . سلطان السلاطين العرب والعجم سلطان

شکل ۱۹- گچبری دالان ورودی

دیگر، راهرو و دهنه واقع شده است. بطور کلی ساختمان مسجد جامع از دوشبستان عمود بر هم تشکیل می‌شود (نقشه ۹ و ۱۰) و بر روی ضلع سوم نیز قبلا "ایوانهای سرپوشیده‌ای وجود داشته‌است. لازم به تذکر است که صحن مسجد غیر حقیقی بوده و بعلمت ویران شدن سقف مسجد اولیه آن بوجود آمده است. (۳۸)

شبستان شمالی که به شبستان زمستانی نیز معروف است دارای ده ستون مربع شکل بازوهای بریده و سقف ساده آجری است. (شکل ۲۰) در دیوارهای دهنه‌های پنجگانه، فرو رفتگی کم عمقی با طاق نیم دایره به چشم می‌خورد (۳۹). شبستان شرقی که وسعتی

مقبول الجمهور سلاله آل طیفور، شرف الملک والدين، ناصر الملوك والاسلاطين، محمد بن فضل اله بن بايزيدی دام اله برکاته، عمل محمد بن حسين حصاص الدامغانی، غفراله له ولوالديه ولجميع المومنين والمومنات فی سنه ثلاث و عشرين سعمائه (۷۱۳هـ)" مسجد جامع

مسجد جامع در چند متری جنوب مجموعه بايزيد قرار دارد و از بناهای غازان خان بین سالهای ۷۰۰ تا ۷۰۶ هجری ساخته شده است.

مسجد مزبور شامل صحن مستطیل شکل به ابعاد $۱۷ \times ۱۸/۵$ متری باشد که در سمت شرق و شمال آن در شبستان و در دو طرف

(۳۸) طبق اظهارات مهندس دانشور رئیس دفتر فنی سمنان

(۳۹) تاریخ بنای شبستان شمالی مقدم بر شبستانهای دیگر است

شکل ۱۹- گچبری دالان ورودی

دیگر، راهرو دهنه واقع شده است. بطور کلی ساختمان مسجد جامع از دوشبستان عمود بر هم تشکیل می‌شود (نقشه ۹ و ۱۰) و بر روی ضلع سوم نیز قبلا "ایوانهای سرپوشیده‌ای وجود داشته‌است. لازم به تذکر است که صحن مسجد غیر حقیقی بوده و به علت ویران شدن سقف مسجد اولیه آن بوجود آمده است. (۳۸)

شبستان شمالی که به شبستان زمستانی نیز معروف است دارای ده ستون مربع شکل بازوایی بریده و سقف ساده آجری است. (شکل ۲۰) در دیوارهای دهنه‌های پنجگانه، فرو رفتگی کم عمقی با طاق نیم دایره به چشم می‌خورد (۳۹). شبستان شرقی که وسیع‌تر و

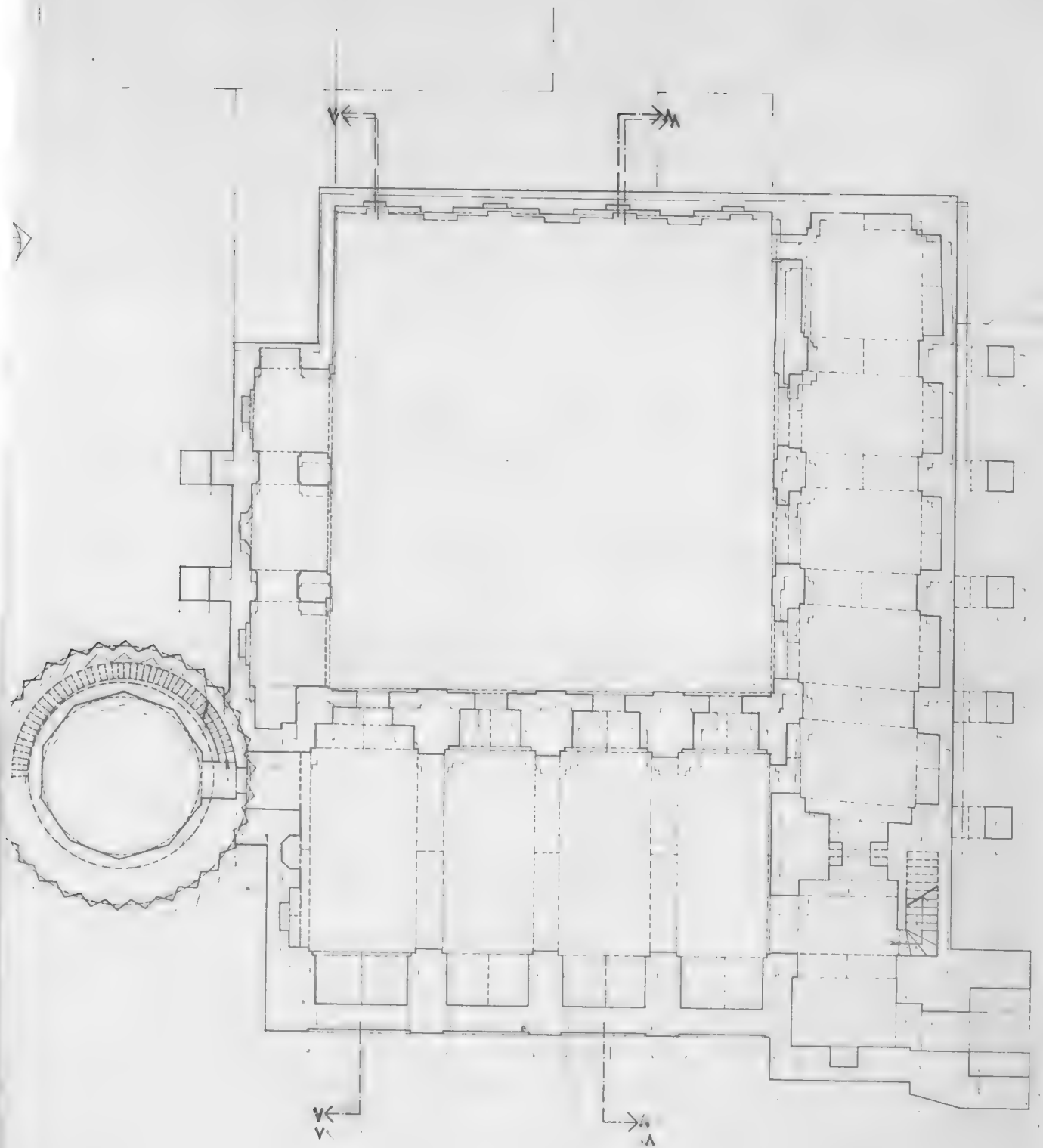
مقبول الجمهور سلاله آل طیفور. شرف المله والدین. ناصح الملوك والاسلاطين. محمد بن فضل اله بن بایزیدی ادام اله برکاته. عمل محمد بن حسین حصاص الدامغانی. غفراله له ولوالديه ولجميع المومنین والمومنات فی سنه ثلاث و عشرين سعمائه (۷۱۳هـ) "مسجد جامع

مسجد جامع در چند متری جنوب مجموعه بایزید قرار دارد و از بناهای غازان خان بین سالهای ۷۰۰ تا ۷۰۶ هجری ساخته شده است.

مسجد مزبور شامل صحن مستطیل شکل به ابعاد $17 \times 18/5$ متری باشد که در سمت شرق و شمال آن در شبستان و در دو طرف

(۳۸) طبق اظهارات مهندس دانشور رئیس دفتر فنی سمنان

(۳۹) تاریخ بنای شبستان شمالی مقدم بر شبستانهای دیگر است

<p>ب-م ۱۰</p>	<p>پلان مسجد جامع وکاشانه</p>
	<p>۵۳، ۵، ۱۰</p>

شکل ۲۶- برج کاشانه

بوده که بدون توجه به اصل آن کاشانه نامیده شده است . (۴۱).

مدرسه شاهرخیه

در سمت جنوب شرقی مسجد سلجوقی مدرسه وسیع دو طبقه
آجری قرار دارد که به مدرسه شاهرخیه معروف است وجه تسمیه این

مدرسه به سبب نام بانی آن شاهرخ تیموری می باشد . (۴۲)

بطور کلی مدرسه از صحن تقریباً "مربع مستطیل شکلی به طول

۱۹/۵ متر و بعرض ۱۸/۵ متر تشکیل شده که دور تا دور آن حجرات

ن فرو ریخته است . بر این کتیبه عبارت ذیل نوشته شده است :
(السلطان المعظم شاهنشاه الاعظم مالک الرقاب الامم
حامد .... الله حفاظ بلاد الله ناظر عباد الله الموتمن ....
ن الدنيا والدين و الاسلام و المسلمين قانع العدو .... دین
ظل الله فرلعالمین سلطان ملک عباد الحافظین بعنایت رب العالمین
عمل محمد بن حسین بن ابیطالب دامغانی تاریخ .... سبعمائه) .
بفاصله کمی ، بالاتر از این کتیبه لبه های قائم الزاویه برج بوسیله
شوارهای کوچکی بهم متصل شده و آنگاه محیط (بدنه) برج بشکل
ایره در می آید .

آنچه در این بنا بیشتر جلب توجه می کند . آجرچینی ها و
بندکشی های برج است که بسیار استادانه و ظریف می باشد . (۴۰)
بر فراز برج گنبد آجری جالبی به چشم می خورد که با توجه به
ماهران و مقایسه آجرچینی و ظرافت در گنبد و بدنه می توان گفت
که این برج قبلاً "دارای گنبدی دو پوش رک بوده ، که پوشش فوقانی
آن بمرور زمان فرو ریخته است .

در برج نیز بخصوص در قسمت شمالی آن ویرانی هایی راه یافته
و در دوره های بعد به تعمیر آن اقدام شده ، زیرا آجرهایی که در
قسمت بالای این برج بکار رفته ، با آجرهای بالای ساختمان برج
تفاوت دارد . ثانیاً "بندکشی های پائین برج ظریفتر از بندکشی های
فوقانی است .

عده ای معتقدند که محل برج مذکور آتشکده زردشتیان قبل از
اسلام بوده ، ولی برخی از مستشرقین از جمله آندره گدار را عقیده
بر آن است که بنای برج از غازان خان است و اسم اصلی آن غازانه

(۴۰) در قسمت فوقانی برج آثاری از کاشی فیروزه ای به چشم می خورد و این نمایانگر این امر است که

در برج مقدار زیادی کاشی بکار رفته بوده است .

(۴۱) تاریخ قومس تالیف رفیع ص ۳۶۴

(۴۲) عده ای معتقدند که بانی این مدرسه شاهرخ نادری است لیکن طاقهای کلید حجرات طبقه پائین

که از ویژگیهای دوره تیموری است ، این ادعا را تأیید نمی کند .

و تمام مشخصات جنبه شرقی، در این جنبه انجام شده است. (شکل ۲۹)
 در ورودی مدرسه از طرف شمال و جنوب می باشد. نمای شمالی
 دارای سردری بلند با طاقی جناغی است که در سالهای اخیر بازپیوایی
 شده است (شکل ۳۰) در طرفین سردر دو طاقنمای عمیق به چشم
 میخورد که طاقنمای سمت چپ سردر دارای مقرنسهای گچی جالبی
 است. سردر جنوبی نیز دو طبقه است که طبقه پائین دارای طاق
 کلیل و طبقه دوم را اتاقی تشکیل میدهد.

شکل ۲۸- درگاههای ارتباطی بین ایوانهای طبقه دوم
 بگفته معمر بن بسطام این مدرسه تا سی و پنج سال پیش دایر
 و مرکز تحصیل علوم قدیمه بوده است، لیکن با ویران شدن قسمت هایی
 از این بنا عملاً "بی استفاده ماند. در سال ۱۳۵۵ هجری قمری
 بوسیله یکی از اهالی بسطام بنام حاجی حسن بسطامی تعمیر گردید
 (۴۳). در سالهای اخیر نیز این تعمیرات بوسیله دفتر فنی سمنان

دو طبقه احداث گردیده است. در جنبه شمالی و جنوبی دو ایوان
 وجود دارد که در طرفین ایوانها حجرات دو طبقه ساخته شده است.
 (نقشه ۳)

جنبه شرقی مدرسه، دو طبقه، شامل پنج حجره با ایوانی
 کوچک در جلوی می باشد. اتاقها هم اندازه به ابعاد $3 \times 3/5$ مترو
 دهنه ایوانهای جلوی آن نیز ۳ متر است طاق این ایوانها در طبقه
 پائین کلیل آذری و طاق ایوانهای طبقه دوم جناغی می باشد. (شکل ۲۷)

شکل ۲۷- جنبه شرقی مدرسه شاهرخیه
 در طبقه دوم بین ایوانها درگاههایی وجود دارد که تمام ایوانها را
 بهم متصل می کند (شکل ۲۸) جنبه غربی مدرسه شاهرخیه ابتدا
 بصورت اتاقهای مستطیل شکل یک طبقه به ابعاد $5 \times 3/40$ با طاق
 بلند جناغی بوده است که در چهار سال اخیر به کوشش دفتر فنی
 سمنان این جنبه نیز مانند جنبه شرقی بصورت دو طبقه درآمده

احمد سمنانی و بر طرفین در تزئینات گچبری دیده میشود. (شکل ۲۱)
 ضلع جنوبی صحن شامل سه دهنه است که بوسیله درگاههایی
 با طاقهای دالبر تیزه دار (طاقهای متقاطع با راس شکسته) بهم
 مربوط می شود. (شکل ۲۲) بر دیوار دهنه مرکزی (ایوان وسط)
 محراب با گچبری عالی دیده می شود که با گچبریهای بسیار زیبا و
 هنرمندانه ترین شده است. (شکل ۲۳) این محراب دارای چند
 کتیبه می باشد:

کتیبه اول: که از سمت چپ محراب شروع شده و محراب را
 دور می زند و بر روی آن قسمتی از سوره شریفه جمعه "یا ایها الذین
 آمنوا اذا نودی للصلوه... لعلکم تفلحون" گچبری شده است.
 کتیبه دوم: بصورت قوسی بالای محراب را زینت میدهد و
 آیه معروف "انما یعمره مساجد الله را در بر دارد.

شکل ۲۲- درگاههای ارتباطی با طاقهای دالبر تیزه دار

شکل ۲۰- شبستان شمالی مسجد جامع

بزرگتر از شبستان رستمی است به شبستان تابستانی مرسوم است.
 در ورودی برج کاشانه در کنار محراب این شبستان قرار دارد
 و بر سر در آن تاریخ نیمه ماه شوال سنه ۷۰۰ هجری و نام محمد بن
 شکل ۲۱- تزئینات گچبری طرفین در ورودی برج

شکل ۲۳- محراب ایوان وسطی مسجد جامع

فتحعلیشاه قاجار و تاریخ تعمیر مسجد را که در سال ۱۲۴۲ هجری در زمان حکومت شاهزاده الله وردی میرزا بعمل آمده نوشته اند .
(شکل ۲۴)

برج کاشانه

در جنوب شرقی مسجد جامع و متصل به آن برج بسیار زیبا و بلند ترک دار و مونرونی قرار دارد که به برج کاشانه معروف است .
(شکل ۲۵) در ورودی برج در شبستان مسجد و در کنار محراب واقع شده و دالان کوچکی به ابعاد ۲۰/۲×۲ این در و برج را بهم متصل می کند .

در اطراف سردر و در کنار در ، نام محمد بن احمد سمنانی و تاریخ نیمه شوال سال ۷۵۰ هجری قمری باقی مانده که به دشواری خوانده می شود . در اطراف و سردر دالان مزبور آیه الکرسی کجبری شده و در دو طرف دیگر عبارت ذیل نوشته شده است :

(قال رسول اله صلى اله عليه وآله وسلم الدنيا دار من المدارله و مال من لا مال له يجمع من لا عقل له و يفرح من لا فهم له نعميها زایل و ملكها فانی بنیانها منهدم . . . . و الموت لاهها واجب و اله تعالى فكيف يجهل و بعد عملك و يعمي بصرك و صدق رسول الله . . . . سنه في الاسلام يشرك بالله تعالى غفر الله له . . . . من قراء القرآن طاهرا " . . . . تعالى الله غفر له صدق رسول الله)

البته لازم به تذکر است که این قسمت را محمد حسین دامغانی با کمک برادرش در سال ۷۵۲ هجری قمری ساخته است .

پس از عبور از راهروی مزبوره در ورودی برج کاشانه می رسیم . بین این در و فضای داخلی برج کاشانه راهروی دیگریست که طول آن در حقیقت همان ضخامت دیوار برج می باشد . در سمت راست این راهرو و در ضخامت دیوار ، پله های برج قرار دارد که تانیمه برج یعنی روبروی در ورودی بصورت غلام گردشی ساخته شده و تا زیر گنبد داخلی ادامه پیدا می کند . (نقشه ۹ و ۱۰)
بر دیوارهای بین پله ها و داخل و خارج برج سوراخهایی تعبیه

شکل ۲۵- موقعیت برج کاشانه و سه ایوان

شده که نور داخل راه پله ها را تامین میکند . فضای داخلی برج ده ضلعی که هر ضلع آن تقریباً ۲ متر می باشد که متشکل از طاقنماهای کم عمق تزئینی جالب است .

در قسمت بالای برج بر دو حاشیه از آجرهای بزرگ نوشته ای خط کوفی دیده می شود که در آن نام اولجاپتو و سال ۷۲۳ هجری قمری ثبت شده است .

در ضلع غربی این برج بر روی یک آجر عبارت بسم الله الرحمن الرحیم با خط ثلث عالی نوشته شده است . در زیر برج سرداب بزرگی وجود دارد که بوسیله سوراخ مستطیلی وسط برج ، بداخل آن راه می یابند . گنبد داخلی بنا بصورت کروی و شامل آجر چینی ظریف می باشد .

ارتفاع برج تقریباً ۲۰ متر و فرم خارجی آن لبه دار مژرس سی ترک است . هر ترک آن بشکل قائم الزاویه است که تا زیر گنبد ادامه پیدا می کند . (شکل ۲۶)

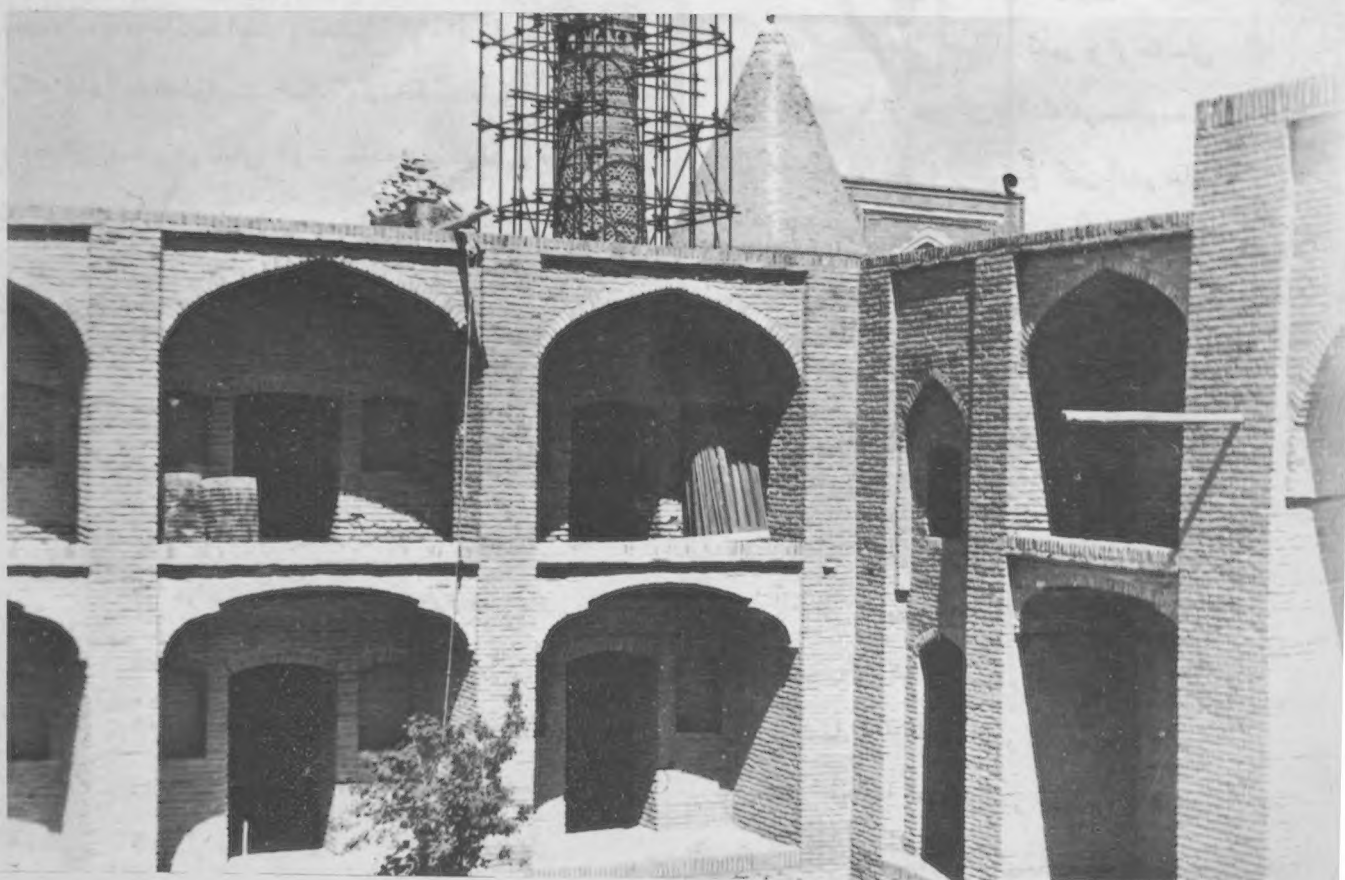
بالای برج دو حاشیه کتیبه دار مشاهده میشود که قسمت زیادی

شکل ۲۹ - جبهه غربی مدرسه شاهرخیه

شکل ۳۰ - نمای جبهه شمالی از خارج

شکل ۳۱- منظره عمومی بسطام ومجموعه تاریخی آن

پیر با تدبیر عالمگیر   کر شمشیر او
بی نشان شد در جهان از یوردستان داستان
آن امیر بی نظیر و خسرو صافی ضمیر
آنکه از تدبیر پیرش بخت دولت بد جوان
مهر گردون شهنشاهی محمد اعظم آنک
بود اندر عهد عدلش ملک کابل گلستان
کین چنین چرخ کهن با رنگ و ریووصد فسون
عاقبت کردش جدا از کشور و از خانمان
باخت با او نزد کین تا آنکه در بسطام بست
محکم از بهر هلاکش تیغ کین اندر میان
کرد چون بسطام را بستان ز فرفر خود
ناگهش آمد خروش ارجعی در گوش جان
داعی حق را اجابت کرد و هوئی در کشید
زان سپس شد مرغ روحش را بطوبی آشیان
در جوار ظل سلطان   سلاطین بایزید
آرمید و وارھید از رنج و اندوه جهان
الغرض چون گفت جار الله را لبیک او
خون روان شد مردمان را از غمش از مردمان
گفت پا نه از ادب اندر میان بر گو که حق
داد او را جایگه اندر بهشت جاودان

حررہ العبد المذنب محمد رحیم ہراتی عمل سید حسن حجار مشہدی سنہ ۱۲۸۶

ادامہ یافته و تغییرات کلی خصوصاً " در ضلع غربی بنا داده شده است .

مقبرہ شاہزادہ افغان

علاوہ ہر صفہ بایزید قبور متعدد دیگری ، در جنب صفہ متصل بہ سمت شمال بقعہ بایزید وجود دارد کہ متعلق بہ آرامگاہ امیر افغانی و تاریخ آن سال ۱۲۸۶ ہجری قمری می باشد .
پوپ ، از عجم خان و کاظم خان نام می برد کہ مقبرہ شان چسبیدہ بہ بقعہ بایزید است و محتملاً " آرامگاہ ذکر شدہ همان آرامگاہ شاہزادہ افغان است . ابیات زیر بخط نستعلیق روی سنگ قبر منقوش است و در پایان نام نویسنده و سنگتراش و حجار آن ثبت شدہ است :

مہر ہرگز می جوئید ای مہان از آسمان
زانکہ او نامہریان با کس نگردد مہریان
مہراو کین است و خیرش شر و صلح او جدال
نوشا و نیش است و سورش ماتم و سودش زیان
از بہار و از خزانش خوش مشو کاندہر بی است
ہر خزانہ را بہار و ہر بہاری را خزان
ہیچ می پرسید کی بو دست کی و کاوہ کو
ہیچ میگوئید کو جمشید و کو نوشیروان
زین گذشتہ باز گو با من کہ آن خواجہای
کاختیار مردمان بود   افتخار دودمان

